

در این ستون، حوادث قدیمی را دوباره بازخوانی می‌کنیم. حوادثی بسیار قدیمی که فقط برخی افراد سن و سال دار آن را به یاد دارند و بازخوانی آن با همان ادبیات و نثر و نگارش قدیمی، برای ما و نسل قدیم بسیار جذاب و یادآور خاطرات آن زمان خواهد بود. در این شماره، جالب‌ترین حوادث ۲۸ دی ماه ۱۳۴۱ روزنامه اطلاعات را مرور می‌کنیم.

مروری بر یکی از جلسات دادگاه ایران شریفی، اولین زن اعدامی ایران به قلم خبرنگار اطلاعات در دی ماه سال ۱۳۵۰

دیوان عالی کشور، حکم اعدام ایران شریفی را به دادستان استان ابلاغ کرد

ثابت کند که رمضان پدر زهرا و فاطمه بدون هدف او را گرفت و بدون جهت طلاق داد و سپس خود را از وی پنهان کرد و وی سرانجام ناچار شد بچه‌هایش را از راه مدرسه ببرد تا رمضان به ملاقاتش بشتابد و حرف حسابش را بشنود که در جریان بردن بچه‌ها، یکی از آنان در کرج و دیگری در بندر پهلوی جان سپردند.

حال آن‌که دادگاه به استناد کیفرخواست دادستان، اعترافات بانو ایران، در بازجویی، بازپرسی و شهادت شهود معتقد بود که بانو ایران دو کودک را به قصد گرفتن انتقام از پدر و مادرشان ربوده و عمداً سر به نیست کرده است. بانو ایران ضمن جلسات دادرسی و قبل از آن کوشید تا ثابت کند عدم دقت در انتخاب همسر و سهل‌انگاری در زندگی زن و شوهری، سبب این حادثه شده و باید زن‌ها و مرد‌ها از سرنوشت او عبرت بگیرند. یعنی مرد بدون تصمیم به یک ازدواج دائم، زن را عقد نکند و اگر دست به چنین اقدامی زد، حقوق همسرش را رعایت کند و همین‌طور زن. زیرا اختلاف آنها سبب کینه و انتقام می‌شود.

از اظهارات بانو ایران در جلسات دادگاه جنایی چنین بر می‌آید که او علاوه بر دشمنی با شوهر سابقش، با همسر اول او (مادر زهرا و فاطمه) نیز رقابت شدید داشته است. وی در عین حال برای خود پیش‌بینی مجازات سنگینی می‌کرد. زیرا موقعی که رئیس دادگاه پرسید محل سکونتش کجاست، پاسخ داد زندان و تصور هم نمی‌کند از زندان رهایی یابد. موقعی که دادستان برای بانو ایران تقاضای کیفر اعدام کرد، معلوم بود که بازپرس جرم این زن را طبق ماده ۱۷۰ قانون مجازات عمومی دانسته است. مجازات قتل عمدی اعدام است، مگر در مواردی که قانون استثناء شده باشد. وکیل این زن گفت اعدام این زن بلا اشکال است. البته پس از قطعیت هر حکم اعدام، وزیر دادگستری می‌تواند به استناد ماده ۵۵، برای مجرم استعدای عفو و تخفیف مجازات کند.

تپش: ایران شریفی، ساعت ۴ و ۱۰ دقیقه سحرگاه سه‌شنبه ششم تیر ۱۳۵۱ و در ۴۲ سالگی اعدام شد. قاضی تشریفات مذهبی زندان هنگام اعدام به ایران توصیه کرد تا استغفار کند که ایران هم با خونسردی گفت: «روحم به سوی خدا می‌رود» ۱۰ دقیقه پس از انجام تشریفات، ایران به دار مجازات آویخته شد.

نیز در آنجا در پلاژی به چاه انداخت. بانو ایران پس از کشتن زهرا به تهران بازگشت و در اینجا که ماموران انتظامی در تعقیبش بودند، وی را دستگیر ساختند. او در مراحل تحقیق تلاش بسیار کرد تا ثابت کند بدرفتاری رمضان باعث ربودن بچه‌هایش شد و وی فاطمه و زهرا را نکشته است، بلکه عواملی سبب کشته شدن آنها شده. او درباره قتل فاطمه گفت: در کرج در منزل یکی از اقوام خوابیده بودیم. لحاف روی دهان فاطمه افتاد و او را خفه کرد. ایران در مورد مرگ زهرا اظهار کرد: در یک پلاژ بندر پهلوی، عده‌ای به من سوءنظر داشتند و رفتار آنها باعث قتل زهره شد. با وجود این، دادستان برای ایران تقاضای کیفر اعدام کرد و پرونده این ماجرا به شعبه اول دادگاه جنایی تهران ارسال شد. ایران نیز در دادگاه سعی می‌کرد و انمود کند که قتل فاطمه و زهرا تصادفی بوده و اراده او در این دو قتل مدخلیت نداشته است، ولی قضات دادگاه، ادعایش را رد کردند و روز اول شهریور ماه امسال، او را پس از چند جلسه محاکمه به دو بار اعدام محکوم کردند.

ایران هفت روز بعد از رای صادره، تقاضای فرجام کرد. گفته می‌شود بانو ایران نخستین زنی است که در تاریخ دادگستری جدید ایران به اعدام محکوم شده است. برخلاف پیش‌بینی‌ها، بعضی جلسات دادرسی ایران تماشاگر فراوانی نداشت. دادرسی فقط در دو جلسه طول کشید و شور قضات نیز برای صدور حکم دو ساعت به طول انجامید. در طول جلسات، بانو ایران سعی می‌کرد

شعبه ۱۲ دیوان عالی کشور، پس از تایید حکم اعدام ایران شریفی، پرونده را جهت اجرای حکم به دادستان استان مرکز فرستاد. قرار است دادستان استان مرکز، برای کسب دستور اجرای حکم با وزیر دادگستری تماس بگیرد. برای اجرای هر حکم اعدام معمولاً دادسرای استان گزارشی درباره پرونده امر و جوانب مختلف قضیه به دادگستری تسلیم می‌کند. چون در تاریخ دادگستری جدید کشور، ایران شریفی، نخستین زنی است که به اعدام محکوم شده است و مشکل چگونگی اجرای حکم در میان است.

طبق گزارش خبرنگار ما، امکان دارد ایران شریفی، مورد یک درجه عفو قرار گیرد یا با در دست داشتن مدارک جدیدی که تاکنون ارائه نداده است، من جمله کسب رضایت از شاکی خصوصی، تقاضای اعاده دادرسی دهد و از مرگ نجات یابد. تنها راه نجات بانو شریفی از اعدام، رضایت شوهر سابق او و یا قبول تقاضای اعاده دادرسی وی است. تقاضای اعاده دادرسی به دیوان کشور داده می‌شود. وکیل مدافع بانو ایران تسخیری است و نمی‌تواند بدون موافقت موکله‌اش تقاضای اعاده دادرسی کند.

بانو ایران تا ساعت ۱۰ امروز، از تایید حکم اعدام بی‌خبر بود. ایران شریفی، زن ۴۰ ساله‌ای که پس از جدایی از همسر اولش که از او چند فرزند دارد، در خانه‌ای واقع در خیابان بیسیم نجف‌آباد، اتاقی اجاره کرده و به تنهایی زندگی می‌کرد. ایران در این خانه، همسایه مردی شد به نام رمضان که دارای زن و چند فرزند است. این همسایگی سبب آشنایی ایران و رمضان شد و سرانجام ایران به عقد رمضان درآمد.

سه ماه پس از ازدواج، رمضان به علت اختلافاتی که با ایران پیدا کرد، او را طلاق داد و ایران که خود را بی‌گناه می‌دانست، درصدد گرفتن انتقام از رمضان برآمد. روز دوازدهم مهرماه پارسال (سال ۴۹)، ایران شریفی، دو دختر خردسال رمضان را که فاطمه و زهرا نام داشتند، در راه مدرسه ربود و آنها را به کرج برد. ایران، فاطمه را در کرج و در خانه یکی از آشنایانش به قتل رساند و جنازه‌اش را در کنار رودخانه کرج انداخت که ماموران ژاندارمری آن را پیدا کردند.

ایران سپس به بندر پهلوی رفت و زهره را

داده

از اظهارات بانو ایران

در جلسات دادگاه

جنایی چنین بر می‌آید

که او علاوه بر دشمنی

با شوهر سابقش، با

همسر اول او (مادر

زهرا و فاطمه) نیز

رقابت شدید

داشته است

داده

تپش

۱۵

ویژه‌نامه حوادث روزنامه جام جم
چهارشنبه ۲۴ دی ۱۳۹۹ - شماره ۹۰۸

فوق العاده